

1949 - 50.

Školní rok 1949-50 byl zahájen dne 1. října 1949 a podle nápisu a výsledků řádceční klasifikace a minulého školního roku byli žáci řádcečni do pěti postupných ročníků. Vyučovalo se ve čtyřech třídách od 8⁰⁰ hodin do 14⁰⁰ - 15⁰⁰ hodin. Žáci první třídy chodili do školy v 11 nebo v 12 hodin, kdy končila vyučování druhá třída. V ostatních třídách bylo vyučováno od osmi hodin, 4. a 5. postupný ročník se učil společně v jedné třídě.

Zahájení
školního
roku.

Třída:	Chlapci:	Dívčata:	Celkem:
I.	7	2	9
II.	17	26	43
III.	17	18	35
IV.	6	10	16
V.	9	3	12
<i>Celkem:</i>	<i>56</i>	<i>59</i>	<i>115</i>

Počet žáků v jednotlivých třídách.

V učitelském sboru nenastalo žádných změn.

Na škole zůstávají tedy i ve školním roce 1949-50 tito učitelé:

Józef Deszczałka, Polák, ředitel školy.

Ondřej Vítěk, učitel § 4 UZ.

Dalibor Cimr, učitelský čekatel.

Učitelé.

Učitel Oldřich Vídek nemohl dne 1. září nastoupiť své služební místo v Polšku pro prasování jednání.

Do 18. října 1949 pracovali na škole pouze dva učiteli, jeden český a jeden polský. Polští učitel rastavoval po celý rok funkci ředitele školy, ačkoliv český učitel Oldřich Vídek byl jmenován dekretem ministerstva školství v Praze ředitelem české menšinové školy.

Na začátku školního roku bylo vyučování národně obecné, neboť jedna třída musela být vždy zaměstnávána po určitou dobu nejméně. Kromě toho bylo vyučováno polovině předmětů v jazyku polském. Učitel František Čim vyučoval 32 hodiny týdně, polští učitel 30 hodin týdně. Při vyučování se oba učiteli střídali ve všech třídách.

Vzpomínky žáků
ků na prázdninový
nový zájezd
do ČSR.

Zdejší, kteří se účastnili prázdninového rájodu do Československa, pořádaného pro děti krajany v zahraničí Československým ústavem zahraničním, stále s nadšením vzpomínali na krásné chvíle stravené v Praze i jiných městech ČSR. Rájord se stal předmětem rozhovorů nejen dětí, ale i všech krajany, a četné dárky národních hostitelů a příbuzních anotova a znova připomínaly dětem národnostem ve vlasti.

Záci IV. a V. třídy poděkovali pořadatelům nájezu a svým hostitelům společným dopisem.
Dopis byl otištěn v krajanském časopise „Československý svět“.

Posíláme vám srdečný pozdrav z české školy v Prostředních Poděbradech v Polsku. Na Prahu rádi vzpomínáme. Krásné bylo na Hradčanech, ve Španělském sále, v museu a také divadlo nám leží v hlavě. Hráli Jiraskovu »Lucernu«. Skoda, že jsme museli odjet tak brzo domů. Do Střelina jsme přijeli ve dvě hodiny ráno a na nádraží nás již čekali rodiče. Všichni jsme měli radost z dárků, které nám národní hostitelé a příbuzní v Československu kupili.

Nyní zase chodíme do školy a musíme se pilně učit. Máme mnoho předmětů: jazyk český, polský, ruský, zeměpis, dějepis, přírodopis, matematiku, fyziku, kreslení, ruční práce, tělocvik, zpěv a náboženství. Děkujeme vám za všechno a nikdy na vás nezapomeneme. Záci IV. a V. třídy české školy.

Děti vzpomínají na Československo
a děkuji.

Při návratu z prázdninového rájezdů dětí do ČSR byly přivoleny učebnice zakoupené MŠVV v Praze pro udejší školu. Během školního roku byly dodány MŠVV v Praze všechny učebnice potřebné na udejší školu.

Učebnice

Dne 18. října nastoupil na školu druhý český učitel Oldřich Vítěk. Na rákladě toho byl vypracován stálý rocník a učitelům přiděleny jednotlivé vyučovací předměty ve třídách.

Nástup
druhého
učitele

Pracovní rávarek učitelů:

Józef Deszcukta: 26 vyučovacích hodin týdně.

Oldřich Vítěk: 30 vyučovacích hodin týdně.

Dalibor Gimr: 30 vyučovacích hodin týdně.

Jmenování dalšího
českého učitele.

Dekretem MŠVV v Praze ze dne 8. prosince 1949 byla jmenována učitelkou na adj. české menšinové škole Libuše Vítková - Komárková, manželka učitelského Oldřicha Vítka, který již na škole působil. Služební místo učitelky nemohla však během školního roku nastoupit, neboť k tomu nebyl dan souhlas polskými školními úřady. Jako divočka bylo uváděno, že není možno vyučovat jen ručním pracem divčím a selské výchově a na malířské škole, ke kterému byla pověřena MŠVV v Praze.

Oslavy.

Dne 28. října při druhé hodině vyučovací shromáždili se všechni žáci v jedné třídě a byl jim podán výklad o významu státního svátku 28. října.

Dne 29. října pořádala česká menšinová škola oslavu výročí československé státní samostatnosti pro všechny v českém kulturním domě. Po poslovu učitele Dalibora Čimra napívala školní mládež národní písně, přednesla básničky a předvedla tanecky na směs národních písní. Slavnost byla zakončena československou státní hymnou.

Dne 6. listopadu pořádal „Spolek Čechů ve Štětíně“ v českém kulturním domě oslavu Velké říjnové revoluce.

Oslava byla pořádána i pro občany polské národnosti ve všech okolních obci, kteří také vyslaly své oficiální zástupce. Výjimky vyjma Velké říjnové revoluce pro Sovětský svaz a některé státy lidových demokracií vyvstal slavností ve svém projevu učitel Oldřich Vilek. Školní mládež přednesla básni, ukázky a literatury, recitační písma a zazpívala české a ruske písni. Závěrem slavnosti byla zazpívána sovětská, československá, polská státní hymna a internacionála.

Dne 20. listopadu uspořádala česká menšinová škola veřejnou oslavu narozenin prezidenta Československé republiky Klementa Gottwalda v českém kulturním domě. Učitel Oldřich Vilek posadal ve svém projevu výklad o významu osobnosti Klementa Gottwalda pro dělnickou třídu Československa, její inovativní vlivěstí a budování sociálně demokratického československého státu. Školní mládež a mládež sestrěná píše „Spolku Čechů ve Štělině zazpívala bojkovací národní a budovatel- spí písni. Školní mládež přednesla básni a recitační písma o životě a práci prezidenta Klementa Gottwalda.

Záci a záhyň I. - V. třídy i oba české učitele adejší školy odpracovali v rámci akce, uspořádání k narozeninám prezidenta Klementa Gottwalda v dobu od 23. XI. do 26. XI. t. r. 162 hodiny a to na úpravě nového školního hřiště.

Dne 21. prosince byly na adejší škole některé
naučeniny generalissima J. V. Stalina.

Složad oslavy:

- 1) Od 10¹⁰ hodin počlech školského rozhlasu
z Prahy I.
- 2) Vyhlašení školní soutěže s polskou školou v Bi-
lém Kostele / soutěž v čítatelské říd a sesíci,
v prospěchu a ve výzdobě říd).
- 3) V 19 hodin oslava ve škole pro veřejnost.

Při této oslavě, které se účastnili celní rdejší
krajani, přednesly děti české, ruske a polské
 básni, rapely české a ruske písni a zatančily
 národní tanecky. Pozdavem generalissimu
 Stalini a státními hymnami byla
 slavnost zakončena.

K oslavám generalissima J. V. Stalina:

V týdnu od 12. do 21. XII. byl dětem vyklá-
dán výnam Stalina pro dělnickou říd a par-
cele pokrokové lidstva, učeny básni, a to při
hodinách jazyka českého a polského. Řídy
byly vyzdobeny obrasy, jež nasal rdejší in-
spektorát, jaksi i nástěnkami, jež si děti
vymalovaly. Děti poslaly gen. Stalinovi
podzimní dopis, kteří podepsali všechni žáci
a učiteli rdejší školy.

Dne 18. prosince se účastnili oba čisti učitele
prípravy vánocní nadílky pro děti z české školy
v Chudobě.

Dne 22. prosince usporiadalo rodičovské druženstvo a česká měšťanská škola v Prostredných Podhradích vianoční besídku a nadílku pro školní mládež. Besídka byla provedena v českém Kulturním domě a to od 19⁰⁰ do 21³⁰ hodin.

Děti přednesly básničky, zapečely vianoční koledy a sehrály několik divadelních vystoupení se zpěvy a tanci. Učníkovaly také děti zdejší české mateřské školy. Besídka, jíž se účastnili ve velikém počtu nejvíce krajane, měla velký úspěch.

Po skončení besídky byly děti podělena dáry, jež poslala MŠVV v Praze a pokosteny. Každá děti dostala kávu a pečivo, jež obstaralo rodičovské druženstvo, bonbony, které poslala MŠVV v Praze, balíček různých sladkostí a pěknou knížku, dar ministerstva školství, věd a umění v Praze. Celá slavnost i s nadílkou byla ukončena ve 23⁰⁰ hod.

Československý ústav zahraniční ve spolupráci s Maticí slovenskou a Československým červeným křížem poslal zdejší škole pro vianoční prázdniny různé výrobky kráček, která se vydala celnim obhavovaním, a měla být původně rozdělena při vianoční nadílce. V různice byl také kopaci měř pro zdejší školu, lékárnička a 10 kg kakaa.

Předtím dosla druhá různá výrobky Českoslov. ústavu zahraničního, obsahující praktické dáry pro děti, jako batohy, kapacinky, punčochy a podobné. Všechny dáry i kakao byly rozděleny mezi českou národní a matičskou školu úměrně podle

počtu žáků. Dárky byly rozdány dětem u příležitosti patého výročí osvobození Táboru Rudou armádou.

Doživotovací akce

Kakao bylo použito pro doživotovací akce ve škole. Po dohodě s rodičovským sdružením bylo zakoupeno dne 9. V. 1950 využívání kakaa pro školní mládež. Kakao bylo připravováno ve školní kuchyni a různy o klasické pěstárci v 10 hodin bylo rozdáváno dětem.

Akce měla velký úspěch a kvala až do konce školního roku.

Dne 21. ledna bylo vzpomenuto na vzdělání škole umrtí I.I. Lenina.

První pololetí

První pololetí bylo ukončeno dne 31. ledna rozdáním školních správ s datem 31. ledna 1950.

V dnech 18. a 19. února se konala v Jablonci, pohraniční obci pod polskými Tatami, I. soutěž slovenských a polských divadelních spolků Spiš a Dravy. Konsulku konzula Československé republiky pana Matěje Andráše mohla se také mládež srazit při „Spolku Čechů ve Štělině“ účastnit této soutěže.

Konsulát ČSR v Kalovicích obstaral prostřednictvím československých úřadů peníze potřebné na cestu a dne 17. února odjel soubor mládeže v počtu

triceti členů s předsedou spolku panem Gustavem Malickou, oběma českými učiteli a několika krajany do Jablonky, kam přišli ve večerních hodinách dne 18. února 1950.

Slavností byl přítomen konsul ČSR v Katovicích pan Matyj Andraš, vojvoda krakovský pan Paseniewicz a mnoho růstupců polského kulturního, politického a veřejného života.

Náš mládež zatancila v soutěži národní tance českou a moravskou besedu a zapívala trojhlasně české, moravské a slovenské národní písně a známou polskou písni „Gwalej“. V soutěži se umístnila na třetím místě a obdržela dvě knižní ceny „Srdce Prahy v plamenech“, „Herc a maska“ od Fr. Kudláče a obraze Liptovských Taser. Návrat ne výjezdu byl radostný a soutěž znamenala pro náš mládež další povzbuzení do nové práce.

Na následující stránce kroniky:

Dziennik Polski psí v čísle 52 ve středu 22. II. 1950 o divadelní soutěži v Jablonci pod titulem „Wielkie dni Jabłonki.“

Malý obrázek uprostřed: Lidový dům v Jablonci, kde se konala soutěž.

Obrázek vypravo dole: Náš mládež tančí národní tance.

Wielkie dni Jabłonki

I turniej teatralny Spisza i Orawy

Zielone afisze rozlepiono na wszystkich okazałych budowach Jabłonki, gloszą — w języku polskim i słowackim — że w dniach 18 i 19 lutego w miejscowym Domu Ludowym odbywa się I turniej teatralny zespołów ludowych Spisza i Orawy. Przybyszem z powiatowego czy wojewódzkiego miasta (a zjechało ich sporo na to kulturalne święto) droga do Domu Ludowego wskazują wysokie maszty czerwonych flag i zieloną przybraną wejście.

Salka niewielka, za mała niestety dla takiej imprezy. Pierwsze rzędy zajęły gości, m.in. wojewoda krakowski dr Pasenkiewicz, I sekretarz KW PZPR M. Rybicki, kurator Danek, konsul czeskosłowacki dr Andrasz, sekretarz KP PZPR K. Wiśniarski i starosta powiatowy mgr Pukowski.

— Następny turniej urządzimy w Nowym Targu, w większej sali — zapewniają organizatorzy imprezy.

A zatem turnieje teatralne ludowych zespołów polskich i słowackich ze Spisza, Orawy i Podhala, to impreza nie jednorazowa, lecz impreza, która będzie kontynuowana i rozwijana — w miarę rozwoju zespołów artystycznych. Bo zespoły artystyczne Słowaków zamieszkujących w Polsce, niedawno rozpoczęły swą pracę; pokaz w Jabłonce był ich pierwszym występu publicznym, artystycznym startem. Występujące równocześnie zespoły polskie z Piekielnika, N. Targu, Szaflar, Waksmunda, Piwnicnej i Siedziny mają już za sobą dłuższą pracę i dosiadanie i dlatego lepiej czuły się na scenie. Także przybyły z wizyta ze Strzeliną, woj. wrocławskie, gdzie istnieje kolonia czeska zespół czeski, który zaprezentował taniec ludowe i wiązaną pieśni góralek — wśród nich obok śpiewek czeskich poplynęły polskie słowa „górala, co to za chlebem wędrując, opuścił rodzinne góry i hale”, nie po raz pierwszy znalazły się na scenicznych deskach.

Zespoły słowackie z Jabłonki, Orawki, Piekielnika, Zubrzycy Dolnej i Górnjej, Lipnicy Wielkiej, Frydmana, Podwilka wystąpiły głównie z inscenacjami. Oto kilka ze sztuk wystawionych w ramach turnieju: J. Skalka „Kozie mleko” (Kozie mleko), Bartł Iwan — „Matka”, Sz. Kralík — „Trzesawisko” (Trasavisko), J. G. Tajowsky — „Kobiece prawo” (Zenksy zakon), Klopčič „Matka”. Były wśród nich sztuki o tematyce aktualnej, społecznie wartościowej i pozytywnej (np. „Kozie mleko” — sztuka poruszająca zagadnienie wiejskiej spółdzielni produkcyjnej); większość jednak inscenacji pod względem treści nie stała na poziomie. Trudności repertuarowe to jedna z głównych boliączek zespołów słowackich. Tę sprawę da się zauważać. Biorący udział w imprezie gospodarz czechosłowacki Miłosz Boraski opowiada, że w Czechosłowacji powstaje obecnie wiele sztuk, przeznaczonych dla obojętnych zespół teatralnych, sztuk postępowych, o tematyce aktualnej — dotarły one z pewnością i do mieszkańców w Polsce Słowaków.

W związku z tym wydania się uległy działalności artystycznej ze-

społów słowackich pytanie: czy nie było by lepsze i pozytyczniejsze dla ich pracy i artystycznych osiągnięć więcej uwagi zwracać na fokół? Tańce ludowe, słowackie pieśni ludowe (tak jak pokazali to Czesi ze

centralnych nie mogły przynieść od razu wybitnych artystycznych osiągnięć. Jednak już w tych pierwszych przedstawieniach niektórzy wykonawcy ujawnili prawdziwy talent, np. matka w sztuce wystawionej przez zespół z Orawki, czy Ignacy w inscenacji Zubrzycy Dolnych. Ten ostatni — poza sceną Alb'n Jasiuska — opowiada jak chętnie uczył się roli, jak ochotnie cały 70-osobowy zespół artystyczny zabrą się do pracy artystycznej.

Wysunięte zagadnienia — wartość społeczna inscenacji i zachowanie ludowości — brane były pod uwagę, obok warunków pracy zespołów artystycznych i scenicznej realizacji (gra, oddanie tekstu itp.) — przy ocenie turniejowych popisów. W każdym razie przy rozdaniu nagród, które w niedzielę wieczór zakończyły 2-dniowy polsko-słowacki turniej teatralny, żaden zespół nie został pominięty, bo każdy włożył nie mało pracy i zapalu w turniejową imprezę. Książki i specjalne dyplomy pamiątkowe pozostawiły ludowym zespołom mile wspomnienie z ich artystycznego startu.

Praca kulturalna wśród słowackiej ludności Spisza i Orawy została podjęta w nowej formie. Niemal w tym zasługi nauczycieli słowackich. Jednym z czołowych działaczy na tym polu jest Aleksander Kniązeczyk, nauczyciel szkoły słowackiej w Jabłonce, przewodniczący komitetu organizacyjnego I turnieju, który zrealizowany przy współpracy PZPR stał się jednym jeszcze dowodem współpracy polskiej i słowackiej ludności Spisza i Orawy — tym razem ujawnionej w pieśni, tańcu i scenicznym przedstawieniu.

KRYSTYNA ZBIJĘWSKA.

foto „Dziennik Polski”
Dom Ludowy w Jabłonce, w którym
odbył się turniej.

Strzelina i serdecznie oklaskiwane polskie zespoły ZMP i ZSCh — oto dziedzina najbliższa artystom ludowym i rozwijana artystycznie mogąca przynieść piękne rezultaty. Występujący w jednej z inscenacji górale słowaccy w typowym stroju orawskim, zbliżyli od razu scenę do widowni, uczynili przedstawienie zrozumiałym, swojskim.Więcej folkloru — to postulat ważny dla wszelkiego typu amatorskich prac ludowych.

Pierwsze kroki na deskach tea-

Nr. 52

Zespół czeski ze Strzelina brał udział w turnieju zespołów ludowych w Jabłonce, pokazując taniec i pieśni ludowe.

(Do artykułu obok)

foto „Dziennik Polski”

Z kultúrneho života krajanov v Poľsku

Obec Jablonka na Orave stala sa v dňoch 18. a 19. februára 1950 rušným strediskom kultúrneho života krajanov v Poľsku: v ľudovom dome sa odohývaly prvé preteky slovenských a poľských ľudových divadelných súborov Oravy, Spiša a Podhala.

Nevelká miestnosť bola preplňaná krajanmi, ktorí prijali nadšeným potleskom prejavy krakovského vojvodu Dr. Paseniewicza a konzula ČSR v Katowiciach Dr. Andráša. Medzi čestnými hostami a protektormi pretekov boli ďalej: I. sekretár KW PZPR v Krakove M. Rybicki, kurátor krakovský Danek, sekretár KP PZPR v Novom Targu Winiarski, zástupeca divadelného odbooru Matice Slovenskej Miloš Borský a ďalší zástupcovia poľských a čs. úradov.

Na pretekoch vystúpilo jedenásť súborov Spolku Čechov a Slovákov na Orave a Spiši s týmito hrami: Jablonka-centrum; Kozie mlieko od J. Skalky, Oravka a Dolná Zubrica; Matka od Klopčica, Pekelník; Tra sovisko od Králiku, Jablonka-Bory a Jablonka-Matanogy; Zenský zákon od Tajovského Horná Zubrica; Už sú všetci v jednom verej od Urbánka, Fridman a Veľká Lipnica; Matka od Baré-Ivana, Nová Bela; Kmotrovci od Tajovského, Podvilk; Kamenný chodníček od Urbánka. Poľské súborov vystúpili jednak divadelnými hrami: Szaflary; Gospodarz to ja od Lachowicza, Pekelník; V ponájdeš môj hrob od Choinskej, ďalej tanecnými a speváckymi výstupmi: Szaflary (Goralská svadba), Waksmund, Piwniczna a Sidziny. Srdečne bolo prijaté vystúpenie súboru českej mládeže zo Střelina, ktorá začala českú besedu a české, slovenské a poľské ľudové piesne.

Pri hodnotení ideovej úrovne pretekov, treba priznať, že šťastlivým bolo zaradenie Skalkovej hry Kozie mlieko, ktorej úspechy na čs. javiskách hovoria samy za seba. Zaradenie niektorých iných hier už bolo menej šťastlivé, na omluvu možno uviesť nedostatok vhodného materiálu, ktorý mal organizační po ruke. Pri budúcom súbehu akiste uvidíme Králikove Buky podpolianske, Na druhý breh od Markovičovej-Zátureckej, Galkovo Družstvo, atď.

Po umelcovej stránke stály niektoré výstupy až prekvapivo na vysokej úrovni, najmä keď uvážime, že to boli ich prvé kroky na ťivisku. Z jednotlivcov treba spomenúť

krajanku Gurovú z Jablonky-Borov, ktorá zahrala úlohu matky v Ženskom zákone s vrodeným talentom, čo náslo svoj výraz i priznanie jej odmeny za najlepší herecký výkon. Víťazom divadelných pretekov sa stal súbor SCS v Jablonke-Centrum za hru Kožie mlieko (režia učiteľ Knižacký) a obdržal pekný putovní pohár, venovaný konzulom Dr. Andrášom. Uznanie všetkým súborom, ktoré vložili hodne práce a zápalu pri nácvičovaní a predvedení hier, náslo výraz v bohatých knižných odmenach, venovaných konzulátom ČSR v Katowiciach, Maticou slo-

Súbor českej mládeže zo Střelina.

Foto Węglowski, Kraków.

venskou v Turč. Sv. Martine a OV KSS v Trstenej. Okrem toho boli rozdané diplomy uznania.

Divadelnými pretekami bol urobený dobrodružstvo začiatok na poli kultúrnej práce medzi slovenskými krajanmi na Orave a Spiši. Zásluhu o to majú predovšetkým slovenskí učitelia a medzi nimi najmä Alexander Knižacký, predseda pripravného výboru pretekov, ktorý v spolupráci s ostatnými učiteli a krajanskými činiteľmi a za vydatnej pomoci sekretára okresného výboru Poľskej siedmohradnej robotníckej strany v Nowom Targu K. Winiarskeho, pripravil hodnotný kultúrny podnik, ďalšie spojivo v spolužiti slovenského a poľského občianstva Hornej Oravy a Spiša.

-ma-

„Československý svet“ piše o divadelní soutěži v Jablonce.

Z kultúrneho života krajanov v Polsku

Obec Jablonka na Orave stala sa v dňoch 18. a 19. februára 1950 rušným strediskom kultúrneho života krajanov v Poľsku: v ľudovom dome sa odohývaly prvé preteky slovenských a poľských ľudových divadelných súborov Oravy, Spiša a Podhala.

Nevelká miestnosť bola preplnená krajanmi, ktorí prijali nadšeným potleskom prejavy krakovského vojvodu Dr. Paseniewicza a konzula ČSR v Katoviciach Dr. Andreáša. Medzi čestnými hostami a protektorimi pretekov boli ďalej: I. sekretár KW PZPR v Krakove M. Rybicki, kurátor krakovský Danek, sekretár KP PZPR v Novom Targu Winiarski, zástupca divadelného odbooru Matice Slovenskej Miloš Borský a ďalší zástupcovia poľských a čs. úradov.

Na pretekoch vystúpilo jedenásť súborov Spolku Čechov a Slovákov na Orave a Spiši s týmito hrami: Jablonka-centrum: Kozie mlieko od J. Škalky, Oravka a Dolná Zubrica: Matka od Klopčica, Pekelník: Trasovisko od Králika, Jablonka-Bory a Jablonka-Matanogy: Ženský zákon od Tajovského Horná Zubrica: Už sú všetci v jednom vreći od Urbánka, Fridman a Veľká Lipnica: Matka od Barč-Ivana, Nová Bela: Kmistrovi od Tajovského, Podvlk: Kamenný chodníček od Urbánka. Poľské súbory vystúpili jednak divadelnými hrami: Szaflary: Gospodarz to ja od Lechowicza, Pekelník: V pol nájdeš môj hrob od Choinskej, ďalej tanecnými a speváckymi výstupmi: Szaflary (Goralská svadba), Waksmund, Piwniczna a Sidziny. Srdečne bolo prijaté vystúpenie súboru českej mládeže zo Strelína, ktorá za tančila českú besedu a české, slovenské a poľské ľudové piesne.

Pri hodnotení ideovej úrovne pretekov, treba priznať, že šťastlivým bolo zaradenie Skalkovej hry Kozie mlieko, ktorej úspechy na čs. javiskách hovoria samy za seba. Zaradenie niektorých iných hier už bolo menej šťastlivé, na omluvu možno uviesť nedostatoč vhodného materiálu, ktorý mali organizátori po ruke. Pri budúcom súbehu akiste uvidíme Králikove Buky podpolianske, Na druhý breh od Markovičovej-Zátureckej, Galkovo Družstvo, atď.

Po umeleckej stránke stály niektoré výstupy až prekvapivo na vysokej úrovni, najmä keď uvážime, že to boli ich prvé kroky na divísku. Z jednotlivcov treba spomenúť

krajanku Gurovú z Jablonky-Borov, ktorá zahrala úlohu matky v Ženskom zákone s vrodeným talentom, čo našlo svôj výraz i priznaní jej odmeny za najlepší herecký výkon. Viťazom divadelných pretekov sa stal súbor SČS v Jablonke-Centrum za hru Kožie mlieko (režia učiteľ Knižacký) a obdržal pekný putovný pohár, venovaný konzulom Dr. Andrásom. Uznanie všetkým súborom, ktoré vložily hodne práce a zápalu pri nacvičovaní a predvedení hier, našlo výraz v bohatých knižných odmenách, venovaných konzulátom ČSR v Katoviciach, Maticou slo-

Súbor českej mládeže zo Strelína.

Foto Wegłowski, Kraków.

venskou v Turč. Sv. Martine a OV KSS v Trstenej. Okrem toho boli rozdané diplomy uznania.

Divadelnými pretekami bol urobený dobrý začiatok na poli kultúrnej práce medzi slovenskými krajanmi na Orave a Spiši. Zásluhu o to majú predovšetkým slovenskí učitelia a medzi nimi najmä Alexander Knižacký, predseda pripravného výboru pretekov, ktorý v spolupráci s ostatnými učiteľmi a krajanskými činiteľmi a za vydatnej pomoci sekretára okresného výboru Poľskej sjednotenej robotníckej strany v Nowom Targu K. Winiarskeho, pripravil hodnotný kultúrny podnik, ďalšie spojivo v spolužití slovenského a poľského občianstva Hornej Oravy a Spiša.

-ma-

Ze zájezdu do Jablonky:

Na nádraží v Novém Targu před odjezdem do Jablonky.

Pohled na Jablonku v předjarním slunci, které pomalu rozpouští poslední zbytky sněhu.

Skupina mládeže, která tančila českou besedu.

Dívčata a chlapci se usmívají.
Dílo se nám podařilo!

Dne 8. února bylo upomněno ve škole venku Rudej armády školní oslavou, při které řáci přednesli české a ruské básně a zazpívali české a ruské písni. Všechny říčky byly vydobeny nášernými novinami, které shodovili sami řáci pod vedením učitele Oldřicha Vítka.

Dne 8. března byl rákum vyvěšen nýran svátku „Mezinárodního dne žen“ a řáci adejší školy se účastnili v neděli dne 12. března veřejné oslavy pořádané pro polské občany v Kirovohradníku, kde zazpívali národní písni a zatančili tanecky na motivy českých a moravských národních písni.

Dne 7. března bylo upomněno stího výročí narozenin prvního prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka. Při školní slavnosti přistupné veřejnosti předvedli řáci písma básni písni a ukázek prosy ve vztahu k životu a dílu T. G. Masaryka.

V neděli dne 19. března 1950 uspořádal Spolek Čechů ve Štětí ve svém kulturním domě v Prostředních Poděbradech (Gosicice) slavnostní akademii k výročí podepsání smlouvy československo-polské. Slavnost zahájil o 15 hod. předseda spolku krajan Gustav Matějka, po něm promluvil učitel české menšinové školy Dalibor Čim o významu čsl.-polské smlouvy. Přecký kroužek mládeže pod vedením učitele Oldřicha Vítka zahájil vlastní akademii slavnostním sborem

a národními písničkami. Poté byla začátkem česká beseda, školní mládež zaplnila směs českých a slovenských písniček, přednesla básničku od Fr. Čecha a Viktora Dyka a zatančila české tanečky. Po přestávce byla seznámena s celou divadelní hrou „Ztratil se bílý pán.“ Tuto horu zahajil svou činnost divadelní kroužek mládeže. Mládež spolku zatančila moravskou besedu a recitovala „Baladu o očích župičových“ od Jiřího Wolkera.

Akademie byla ukončena československou polskou a sovietskou státní hymnou. Trvala téměř tři hodiny a byla po celou dobu sledována přeplněným klesidlem.

Po akademii následovala lidová veselice.

K této oslavě bylo vybudováno kdejší mládeži jivíště, především kulisy, a spolek zakoupil radiový přijímač se dvěma reproduktory a nové stoly.

Záběry z divadelní hry „Ztratil se bílý pán.“

Dne 26. března uspořádala česká mateřská škola v Prostějovských Poděbradech dělouku akademii, na které vystoupili pod vedením své paní učitelky nasi nejménší školáci a školáky.

Mateřská škola.

Článek o práci naší české mateřské školy a o úspěchu těch nejménších krajanců a krajanek uveřejnil časopis Československý svět.

KRAJANÉ V POLSKU

V neděli 26. března l. r. uspořádalo dvacet českých chlapců a děvčátek z české mateřské školy v Prostř. Poděbradech (Goscicice) u Střelina v Polsku akademii, na niž se pochlubili, co již znají a umějí.

Přes sto padesát lidí, hlavně babiček a

Tanečníci a tanečnice před českým kulturním domem

maminek, se přišlo podívat na nejmladší ratolesť střelinské krajanské kolonie. A nikdo by nevěřil, jak tyto dvě desítky dětí doveďly rozesmát svým nenuceným a dětem vrozeným vystoupením celý český kulturní sál, kde se akademie konala. Děvčátka tančila krakovjak jako vrozené tanečnice, tvářila se vážně u přednášených říkadel a chlapci si v písni »Tluče bubeničky« opravdu zahráli na vojáky Česká a polská říkada a básně se střídala s písňemi a tanečky v nichž děti vystupovaly velmi sebevědomě. Zdramatisovaná pohádka ukončila tuto malou skoro rodinnou slavnost. Za svoje vystoupení byly děti odměněny kakaem, jež zaslal ČÚZ k vánocům, a starostlivé maminky upékly koláče. Po tomto pěkném vystoupení vrátily se děti domů, aby opět v ponděli zaplnily světnici u paní Elišky

Není tomu ještě celý rok (14. června

1949), kdy se těchto malých Čechů ujala mladá vychovatelka Eliška Heidenreichová. Po absolvování polského kurzu byl jí svěřen velmi vážný a těžký úkol. Vždyť nebylo místnosti, ani peněz. V létě byly děti v českém kulturním domě, který byl téhož roku znova vybudován. S přicházející zimou nastala starost, kam s dětmi. Ale »paní Eliška« (jak děti říkají své vychovatelce) si věděla rády. V domě její matky byla vyklikána jedna místnost, do níž byly dány vyplácené školní lavice a za pomocí pí Heidenreichové, tetičky všechn dětiček, se začalo dětem vyvařovat. A děti jsou tu opravdu jako doma. Některým se ani domů nechce, zvláště když matky pracují dlouho do večera.

Tito nejmladší příslušníci stále slábnoucí české kolonie ve Střelině dokázali zdejším krajanům, jaká je menšinová politika dnešního lidově demokratického Polska. Vždyť teprve nyní mohou litov »špuntje«

Děti se svou vychovatelkou

mluvit a učit se takovou řečí, jakou je naučily jejich české maminky. Přejeme jim, aby se stále tak dobře učili a vyrostli v plné a pracovité lidi, z nichž by měla také radost jejich česká vlast.

Předmajové
soutěžení.

Záci a žákyně české menšinové školy
v Prostředních Poděbradech (Gosicice) se učast-
nili předmajového soutěžení a slibili výkonat
k oslavě 1. máje bylo činy:

- 1) Upravit a starati se pomocí starší mládeže
o školní rukavici.
- 2) Do konce školního roku vybudovat říčec-
né hráště.
- 3) Pomoci slabším žákům o učení.

Do plnění těchto tří úkolů se daly děti schuti.
Již před prvním majem byla upravena reha-
da. Dve děvčata, jež pracují u nahradníka,
pomohla dětem zavést hříviny, které koupila
rodičovské sdružení.

Hlavní práce, jíž se ve velkém počtu učast-
nila těž starší mládež, která dětem pomohla
v rámci svých rázvátek k 1. máji, byla
na hráště. Třídy pole bylo tak rychle
zmíněno, že se ráhy načely rýsovat dvě hlavní
části hráště: hráště na odbijenou a vřeště.

Školní děti se daly do této práce s veselou ener-
gií. Vosily hlinu, vykopávaly kameny, urovná-
valy hráště. Celkem odpracovaly do 6. hřívna
592 hodiny. V soutěži tříd vítězila III. třída před
V. a IV. třídou. V soutěži jednotlivců vítězil Beneš
ze III. tř. s $37\frac{1}{4}$ hodiny před Hofmanem s těži třídou,
který odpracoval $35\frac{3}{4}$ hodiny.

Při nastupu do práce na školním hřišti.

Chlapci nakládají hlínou do vozů.

Celkový pohled na pracoviště.

Děrcata odklízejí kamení.

Pracovní skupina.
Jindřich Beneš (první zleva),
žák III.tř, vítěz pracovní
soutěže.

Ta hromada musí zmizet!
Naposled se u ní vytvo-
gratujeme.

Mimoškolní mládež, jejíž je organizována jako
odboj mladých při Spolku Čechů ve Střelíně, pomohla
dětem především tam, kde dětské síly nestáčily.
Chlapci hrůzou přeoralí, voláčeli a naseli hranu. Celkem
bylo odpracováno 180 $\frac{1}{2}$ hodiny.

Pěvecký sbor při kostele církve evang.
ref. ve Střelíně.

Žákyně a žáci IV. tř v neděli
po konfirmaci.
Vzadu uprostřed kazatel církve evang.
ref. pan Jindřich Vitvar.

Dne 30. dubna byla usprádána výj-
níčková slava k výročí o pět hodin odpoledne
v českém školském domě v Prostředních
Podhradech.

Dne 1. května byla příjemná slava v rám-
ci celého města Štětínského. Počer. 1. výročí se účast-
nila velká část krajany a dětí. Od školy v Pro-
středních Podhradech odjely čtyři výjedoucí vozy,
jež odvezaly školní i starší mládež na seřadiště
průvodu do Štětína.

Mládež odjíždějí na seřadiště průvodu.

Krojovaná mládež šla v čele průvodu, který po-
chodoval Štětínum a byla velmi srdečně zdravována.
Také děti, jež pochodovaly s radostnou pioní, byly
středem pozornosti. V průvodu byly neseny trans-
parenty, jež hlášaly odhadlání raejů krajanské
kolonie pracoval pro světový mír.

V průvodu dne 1. máje 1950.

Děti z české menšinové školy v Prostředních Poděbradech pochoduji v májovém průvodu ulicemi Střelina.

Dne 11. května se účastnilo oba číšní učiteli mirová konference pořádaná Frarem polských učitelů ve Štělině. Hlavnostní schůzí byl přítomen bývalý školní inspektor svého obvodu pa Ludvík Krušek a nový školní inspektor pan Vladislav Petka. Oba učiteli podepsali v místě své působnosti podpisové archy obranců míru a také školní mládež se zapojila do této akce. Děti IV. a V. třídy utvořily školní výbor obranců míru a účastnili se sbírání podpisů pod výjevu Stáleho výboru obranců míru ve Stockholmu.

Dne 23. května se účastnil sáh V. tř. jiných Tureckých státnostního představení opery Halka ve valašské opeře jako nástupce záloha české školy v akci pořádané pro školy středoškolského okresu.

Dne 24 května navštívili ráci rady říšské školy výstavu zemědělských mistrů v budově PZPR ve Štělině a se rájmem vyslechli výklad průvodce výstavy, aby si tak doplnili vědomosti o řemesle a práci v jednotlivých zemědělských družstvech.

Dne 2. června se účastnilo 57 dětí rady říšské školy návštěvu do Valašského, středu dolního Slezska, kde si prohlédly muzea, zoologickou zahradu a píseckou Odru.

Dne 12. října byly děti prohlédny lékárem Lékařské a oškovány proti něštovicím. prohlidky.

Dne 21. dubna byla lékařská prohlídka všech dětí v budově školy v Kurovském.

V dnech 10., 14. a 17. června byly děti prohlíženy lékařskou skupinou z Valašského a oškovány proti tuberkulóze.

Dne 17. září se účastnil učitel Dalibor Čimr okresní učitelské konference ve Štělině. Na konferenci byly projednávány zádaváním nové osnovy pro polské školy. Učitelské konference.

Dne 30. září se účastnil učitel Dalibor Čimr konference učitelské a českých a slovenských škol v Polsku na konsulátě ČSR v Kaloviciach.

Dne 4. a 5. února 1950 se konala druhá konference učitelů z českých a slovenských menšinových škol na čs. konsulátě v Kalváriích. Za naši školu se ji účastnil učitel Oldřich Vítěk.

Dne 25. dubna se účastnili oba části učitele okresní učitelské konference ve Štělině. Klášterním bodem programu byly volby nového výboru Svazu polských učitelů (ZNP) a příprava majových oslav.

Cinnost v ZNP

Sympathie českých učitelů s polským učitelským hnutím se rozbíhaly pro vstup obou učitelů do učitelské odborové organizace ZNP. Oba se účastnili politického školení, jehož se konalo během školního roku. Učitel Oldřich Vítěk byl ideovým referentem při místní učitelské organizaci.

Vztah krajanců ke škole

Vztah Spolku Čechů ve Štělině a krajanců ke škole byl vlastní. Krajani se účastnili oslav, jíž pořádala škola často ve velmi malém počtu: Zájem o školu kleol. Spolek jí v tomto roce nepřispíval rodicovskému sdružení penězitou částkou jako tomu bylo v roce minulem.

Výbor rodičovského sdružení získal v této
složení jako v minulém školním roce. Bě-
hem prvního pololeti byly pořádány celkem
čtyři schůze. Řečena byla otázka pomoc chudé-
mu žactvu a vybavení školy. K výroci sedmdesá-
tých narozenin generálissima J. V. Stalina by-
ly zakoupeny do tisíce reprodukce a opraveny
stupně a dveře do tisíc. Rodičovské sdružení po-
máhalo při pořádání vánocní besedy, postava-
lo se o občerstvení a pokostení dětí a doplnilo
vánocní nadílku pro děti pečivem a cukrovím. Mě-
síční příspěvek 4000 zlatých (čtyři tisíce), který vyplá-
cal rodičovskému sdružení Spolek Čechů ve Štělině,
nebyl od října 1949 poukarován a posléji byl
vyplácen české mateřské škole.

V druhém pololeti byly pořádány pouze dvě
schůze, neboť „polští“ ředitel školy je nevolal.
Bylo jednáno o uspořádání dětského dne, jaké
je o návštěvě rodičů při vyučování. Bylo dohod-
nuto, že rodiče mohou vědy ve školu navští-
vit vyučování, ale nikdo se nedostavil. Ta-
ké byla projednána otázka zájedu žactva do
Československa a podána žádost na konsulát
ČSR v Katovicích.

Rodičovské sdružení se rasloučilo o úspěch
dětského dne 25. června na zakončení školního
roku, připravilo dětem pokostení a nadílku.
V pokladně rodičovského sdružení je koncem škol-
ního roku 1949-50

Rodičovské
sdrúžení.

Inspekcce.

Koncem měsíce února nastoupil služební místo nový školní inspektor ve Štělině pan Władysław Petka. Dne 7. března navštívil v odpoledních hodinách ředitele školy a prohlédl si budovu a její zařízení.

Návštěvy.

Dne 28. listopadu navštívil ředitele školy konsul ČSR v Katovicích pan Matěj Andraš a přinesl knihy dodané ředitelem škole ministerstvem školství, věd a umění v Praze.

Hostoval v přátelském rozhovoru s oběma českými učiteli a informoval je o práci v české menšině.

Investice
olského
tátu.

Do všech tříd byly dodány nové dřevěné lavičky, neboť staré nevyhovovaly. O vánocích pravidelně byly všechny lavičky přelakovány. Z peněz získaných z různých zdrojů byly zakoupeny některé pomůcky pro fyziku, chemii, dějepis, zeměpis, a mikroskop pro přírodopis.

noškolní
nost učitelů.

Oba učiteli věnovali pozornost především školní a mimoškolní mládeži. Především na výčítání písni, básni a recitaci bylo abáno o čistotu jazyka a národní uvědomění. Pomáhali při reorganizaci a práci Spolku Čechů ve Štělině, při vyjírování spolkových válečností a korrespondencie krajanů s městy.

Krajanský spolek byl oficiálně uznán polskými úřady pod názvem „Spolek Čechů ve Štělině“ akrajané, a byly mu naslány spolkové stanovy, které se v některých bodech liší od původního návrhu. Stanovy mají pouze polské jméno.

Dne 13. listopadu se konalo valné shromáždění krajanů, jehož účelem byla reorganizace spolku a volba nového výboru, který by nahradil spolek ve styku s polskými úřady a na výroku. Byla navržena kandidátní listina a zvolen členové výboru. Dne 14. listopadu 1949 byla provedena volba činovníků spolku.

Předsedou spolku byl zvolen kraján Gustav Matějka, rolník ve Štělině, místopředsedkyně krajanka Anna Pečková, rolnice v Dolních Pořešínach, jednatelkou Gustav Tusek, pensista v Prostředních Pořešínach, pokladníkem Vojtěch Papáč, dílník ve Štělině.

Výbor Spolku Čechů ve Štělině, zvoleny na valném shromáždění všech členové dne 13. listopadu 1949 usnesl se ve své první schůzi konané 14. listopadu t.r. na následující resoluci, která byla naslána ve jméně polském a českém Starostovi Powiatowemu ve Štělině, gminnímu úřadu v Kuropalniku a sekretariátum polských politických stran ve Štělině.

Resoluce:

1. Všem prostředky se vynaložíme přispět na vybudování lidově demokratického Polska.
2. Přičiníme se o navázání společního přátelství mezi nadejší Čechy a Poláky na základě smlouvy československo-polské.
3. Svou práci chceme budovat lepši a spravedlivější řadu - socialismus.
4. Podáváme pomocnou ruku všem kulturním organizacím v práci osvětové.
5. Chceme dokázat, že jste skončili se svou isolací a půjdeme novou cestou, na níž se společně dohodneme, a která nás provede rukou v ruce k šťastnější budoucnosti.

Dušek Gustav,
(tajomník).

Matička Gustov,
předseda.

Klauním i kolen spolku bylo navázání styku s polskými vějno-správními i národními a představiteli politického a kulturního života, zapojení české kolonie do socialistického budování polského státu, pomoc krajencům sociálně slabým, pomoc při řešení sporůjich případů v slastnictví, kulturně a osvětově činnost mezi krajany a pomoc krajencům při provádění emigrace do ČSR.

Závařiným problémem spolku bylo zřízení státního aruštva při bývalé soukromé ředitelství továrny pana Skořeny. Tím by byla dáná práce mnoha nadejčím krajanim, dělníkům. Narazilo se však na značné potíže technické, opačný budovu a stroje, nedostatek odborníků a v neposlední řadě to byl stoupající nájem krajani u toto kolektivnímu domu, který nechal padnout tuto dobrou věc.

Další závařinou věci byla akce o náškání státního občanství. Krajani rádali soustavně o udělení čs. státního občanství i v tom případě, kdy chtějí zůstat v Poloku. Do toho času nebyl problem vyřešen a krajani jsou stále bez státního občanství.

Mesí krajany je mnoho rozdělených rodin, když část rodiny žije v Poloku a část v Německu. Jde především o krajany - vojáky bývalé německé armády, ve které sloužili jako němečtí státní občané. Tito rodinní příslušníci se nemohli vrátit po skončení války k svým rodinám do Poloka.

Věc byla projednávána na schůzi spolku a po rizikové poskytnutí informací provedena akce, ve které pořádaly jednotlivé rodiny prostřednictvím Starostova Powiatowego (dnes Powiatowa Rada Narodowa) ve Štělině polské městy a povoleni návratu rodinným příslušníkům do Polska. Zádostí nebyly dosud vyřízeny.

Nejdůležitějším problemem byla reemigrace krajani do Československa. V průběhu sedmáci opatku se výbor uvedl na tom, že zjistí před krajany, kteří by chtěli reemigraci do ČSR a prostřednictvím voleyslanectví ČSR ve Varšavě se budou informovati, rda je reemigrace možná a s jakými podmínkami. Jedenalo se také o povolení komunálního transportu. Na základě informací československého konzulátu v Katovicích byla reprováta vlastní reemigraci akce. Některým krajanim byla reemigrace povolená na základě dřívějších žádostí a celá akce je v proudu. Při tom se ukažalo, že některí neuvědomělí krajani a lidnické rájmu pěstujoucí rájence o reemigraci, aby neodjížděli do ČSR a pomocí pomluv snášeli vnitřní moci krajany neklesající.

Některí krajani, sváště matky s dětmi, jejichž otec je naivnosti německé, odjeli do Německa, aby rodina byla pochována. Vystěhovalectví do Německa trvá i v současné době. Odjet chtějí také ti, kteří se přihlásili za Čechy pouze s kmotrných rájmu a dnes nemohou již s těchto výhod být.

Spolik Čechů ve Štělině udržoval styk se Spolkem Čechů v Chudobě a dne 27. 11. 1949 se účastnila delegace zdejších krajani s předsedou Gustavem Matějkou slavnosti u příležitosti volby nového výboru spolku v Chudobě.

Největšího úspěchu dosáhl spolek v budování
Kulturního domu. V oblastních prostředcích byla zakoupena dvojice kamna,
čelné konstrukce na stoly, zakoupena dříví
na stolní desky a lavice, postaveny nové stoly
a lavice, zakoupeny židle, nádoby, rozhlasové
záznamy, radio, dva reproduktory a mikrofon,
gramofonové desky, část z nich byla vložena
a darována ČVZ v Praze. Mladé sdružení při spolku pře-
stavila jeviště, které bylo dosud provizorní.
O prázdninách bude opravena střecha a nově nahrazena asfaltem.

V kulturním domě se konely veřejné oslavy,
akademie, dětské dny a opětka rady přišel la-
nčníci se svými, a jejich čestné místo bylo kra-
veno výzdobě na uvedení a výstavbu kulturní-
ho domu.

Z českého kulturního domu.

Výzdoba prostoru nad jevištěm.

Změny v počtu Během školního roku odešlo ze školy
záctra. celkem 15 žáků.

Přehled změn:

<u>Třída:</u>	<u>Jméno žáka:</u>	<u>Datum odchodu:</u>	<u>Kam:</u>
I.		Beze zápisu!	
II.	Bocrová Edita	29. XII. 1949	do ČSR
II.	Bocrová Krista	29. XII. 1949	do --
II.	Dušková Inga	17. X. 1949	do --
II.	Háslarová Helga	3. IV. 1950	do Německa
II.	Kupka Václav	24. III. 1950	--
II.	Malíčková Mariana	14. XI. 1949	do ČSR
II.	Viviová Alžběta	16. I. 1950	na polskou školu.
II.	Pechová Erika	12. VI. 1950	do Německa
II.	Pechová Václava	12. VI. 1950	--
III.	Bocrová Erika	29. XII. 1949	do ČSR
III.	Dušková Eliška	17. X. 1949	--
III.	Palenka Tána	2. I. 1950	do Německa
IV.	Palenka František	2. I. 1950	--
V.	Kneifl Horst	1. II. 1950	vystoupil
V.	Rasipa Václav	1. IV. 1950	do Německa.

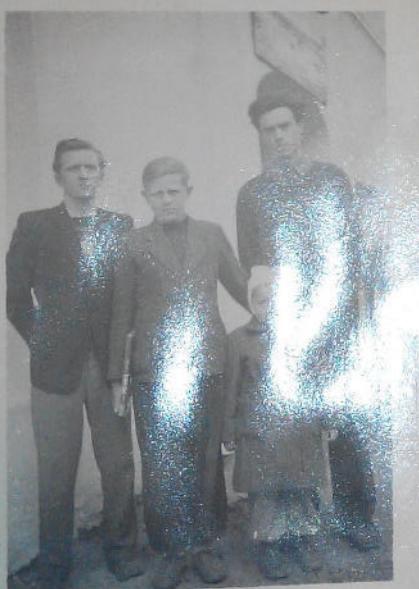
Vítězslava a Erika Pechové
před odjezdem do Německa.

Helga Höllerová před
pojezdem do Německa.

Verner Raške se sestrou
před odjezdem do Německa.

Verner Raške se sestrou
a českými učiteli.

Vítězslav Kupka před
odjezdem do Německa.

V. Kupka s maminkou.

Žáci jednotlivých tříd na konci školního roku 1949-50.

I. třída.

II. třída.

III. třída.

IV. třída.

V. třída.

Žáci jednotlivých tříd na konci školního roku 1949-50

I. třída.

II. třída.

III. třída.

IV. třída.

V. třída.

Školní rok 1949-50 byl ukončen 23. června 1950 se příslušnosti rodiců rozhovory s dětmi o vykonání práci a radařím školních správ. Školní rok ukončilo 100 dětí, a toho propadlo celkem 9 žáků. Školu opouští i žáci V. třídy, pro které končí povinné školní docházka v 15ti letech.

Ukončení
školního roku.

Star žáků a celkový prospeč na konci školního roku 1949-50.

Třída:	Počet žáků:	Bez známek nedostateč.:	Propadá:
I.	9	9	-
II.	34	31	3
III.	32	29	3
IV.	15	12	3
V.	10	10	-
Celkem	100	91	9

O letosních prázdninách se nekonal prázdninový zájezd žáků do Československa, neboť ČUZ organizoval rájery pouze pro děti krajany se západních imperialistických stáli, kteří nemají mnoho bezplatné rekreační akce v Polsku.

Prázdninový
zájezd do ČS

Den dětské
radosti.

Dne 25. června 1950 uspořádalo rodičovské sdružení s českou mensínovou školou a malířskou školou den dětské radosti na závěrání školního roku 1949-50.

O druhé hodině odpoledne strávili se všechny děti u budovy české mensínové školy, dívčata v národních krojích, chlapci v krátkých kalhotách a v bílých košilech, malí děti s výšivkami holobříkami a vojáčky. V plesobarevném prostoru s veselou písni odebraly se děti do českého kulturního domu a společně sedly k prostřeným stolům, aby se poslaly a ochutnaly dobroty, které jim připravilo rodičovské sdružení. Potom byl sál upraven na hlediště a když se reprezentovaly doňy, mnozí mimí provládali maminky, babičky a tatínkové, kteří se přišli podívat, co jiné děti učí. O pět čtvrtí byla ráhajena akademie poslovem učitele Libora Čimra a potom se jí řídil pesný obraz na jevišti. Společně bylo přijato vystoupení nejmenších školáků z malířské školy i kich většich, kteří jíž bylo ukončili první třídu. Velký stu reprezentoval trojhláskové národní písni a děti scházely několik veselých vystupů. Mimoškolní mládež aktancila besedu na slovenské národní písni. Báseň, říkadla a vystupy se střídaly se zpívem a čas rychle ubíhal. Kavárem akademie scházeli

čáci veselou divadelní hru „Kdo utíče, vyhraje!“
Opna se vše jí zavřela, ale na bráničku u kul-
turního domu bylo zíro. Záti a žákyně předvádě-
li bělocvičné lhy a rávody a družstva rávodila
s nadšením o původu. Odměnou na celosériu
práce, jejímiž shodnocením byl tento dětský den,
byla radost a radoška, ale také doba večere a
pekný dárek rodičovského sdružení pro každé
dítě. To však nebyl ještě konec. Při repro-
dukování hudbě si děti opakovaly tanecky a
nekonc se propíšaly sluchy had dětí spojených
na ruce salom, všude bylo plno smíchu a radosti.
25. červen patřil dětem. O desáté hodině večerní¹
byla slavnost rekvízia a děti se odebraly v doprovodu
rodičů domů, aby si o půdáninách zapoci-
nuly a za dva měsíce se znova s chutí daly do práce.

Lepsal Dalibor Piml.